

ת"פ 11366/01/13 - מדינת ישראל נגד סלאמה אלמעבדה, חליל אלמעבדה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 11366-01-13

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן

מדינת ישראל

נגד

1..סלאמה אלמעבדה

2..חליל אלמעבדה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דפנה קרפל

הנאשם 2 וב"כ עו"ד שאדי נטור

גזר דין (נאשם 2)

הרקע.

כנגד הנאשם 2 (להלן - "הנאשם") ואדם נוסף (נאשם 1) הוגש ביום 30/12/12 כתב אישום אשר במקורו כלל 4 עבירות בגין קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת מכשירי פריצה, גניבה בצוותא חדא וסיוע לפירוק דבר מרכב בצוותא חדא.

בדין שהתקיים בפני ביום 02/06/2015 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הצהרת הצדדים כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע ובטרם טיעונים לעונש ישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

עמוד 1

התביעה הצהירה כי עמדתה העונשית היא למאסר שיש וירוצה בעבודות שירות. הסניגור יהיה רשאי לעתור למאסר על תנאי.

ואכן, כתב האישום תוקן, הנאשם הורשע על פי הודייתו בכתב האישום המתוקן, והדין נדחה לקבלת תסקיר וטיעונים לעונש.

כאן המקום לפרט המעשים בהן הודה הנאשם. הנאשם הודה כי ביום 10.8.12 בשעה 23:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם ביחד עם נאשם 2 בכתב האישום וקטין נוסף ברכב מסוג טויוטה שמספרו 3276509 (להלן: "הרכב") אל חניון בשדרות תש"ח בראשון לציון. בהמשך ירד הקטין מן הרכב כשרשותו כלי פריצה, ניגש אל משאית מסוג איסוזו שמספרה 3276509 והבחין כי שני מצברי המשאית נעולים במנעול. הקטין שבר בדרך שאינה ידועה למאשימה במדויק את המנעול, פירק את המצברים, נטל אותם עמו וחזר לרכב כאשר הנאשמים מאבטחים את מעשי הקטין.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בגניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 384 + 29 בחוק העונשין ובסיוע לפירוק דבר מרכב בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 13ד(ב) + 31 בחוק העונשין.

תסקיר שירות המבחן.

עובר לדיון שהתקיים ביום 24/03/2015 התקבל תסקיר משירות המבחן.

שירות המבחן כדרכו בחן כל הנתונים הרלבנטיים לענין מבחינתו, והמליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבולות בצורת מאסר שאפשר ויבוצע בדרך של עבודות שירות וכן עונש הרתעתי בצורה מאסר על תנאי. המסקנה אליה הגיע התסקיר מבוססת על כך שהנאשם התקשה לקחת אחריות, מזער חלקו בביצוע העבירה וסירב להתחייב לבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ). שירות המבחן מצא בעיתיות בהתנהלות הנאשם.

בדיון שהתקיים לפני ביום 24.3.15 טען בא כוח הנאשם כי חלה אי הבנה בין הנאשם לבין שירות המבחן, וביקש להפנותו בשנית לקבלת תסקיר משלים. נעתרתי לבקשה זו. ואכן, סמוך לפני הדיון שאמור היה להתקיים ביום 30.6.15 התקבל תסקיר משלים. עיון בתסקיר שהוא בן 10 שורות מגלה כי קצינת המבחן נפגשה עם הנאשם פעם אחת, בפגישה זו הביע הנאשם נכונותו לבצע של"צ, ואכן, הומלץ בתסקיר זה, להימנע מהרשעה ולחייב הנאשם בשל"צ.

טיעוני הצדדים לעונש.

בדיון שהתקיים לפני ביום 3.11.15 טענו הצדדים לעונש. התובע ביקש לדחות המלצת שירות המבחן. בבואו לעשות כן, ביקר התובע האמור בתסקיר תוך הבעת פליאה נוכח השינוי בהתרשמות שירות המבחן ובשוני המשמעותי בין שני התסקירים בלי שיהיה הסבר לכך. אומר התובע בעניין זה: "הדבר לא יעלה על הדעת כי צד אחרי 3 חודשים הכל השתנה ואין שום נימוק לשינוי בעמדתו של שירות המבחן." התובע ביקש להחמיר בענישה, לטעמו מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר. לשיטת התביעה, יש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל.

בא כוח הנאשם פנה לקבל המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ולחייבו בשל"צ. עיקר טיעונו מתבסס על גילו הצעיר של הנאשם, על חלקו המזערי בעבירה שכן עם הנאשם ושותפו לכתב האישום היה קטין שמשפטו טרם הסתיים בבית המשפט לנוער. עוד טען הסניגור כי לא נפתחו לנאשם תיקים וכי זה לו "הכתם" היחיד.

דין והכרעה.

אין חולק על כך שהעבירות שביצע הנאשם ביחד עם האחרים עבירות חמורות הן. רבות נכתב אודות הפגיעה הקשה שיש בעבירות נגד כלי רכב לרבות פירוק חלקי רכב וגניבתם. הנאשם ביחד עם שותפו לכתב האישום סייע לקטין לגנוב מצברי משאית, בכך שהשניים עמדו מנגד על מנת לשמור לבל יופרע הקטין במעשהו.

שיטת התביעה בקביעת מתחם עונש הולם לפי המחויב על פי תיקון 113 לחוק העונשין הינה שיטה שטוחה וסרגלית. הולכת היא אחר ההגדרה והמשמעות הפורמאליות של העבירה. רוצה לומר: גניבה וסייע לפירוק חלקי רכב עבירות חמורות שהעונש הוא במתחם של מאסר בין אם בעבודות שירות או מאחורי סורג ובריח. אין זה המבחן הנכון גם על פי תיקון 113 לחוק העונשין. רבות הערתי בגזרי דין רבים, שתכלית תיקון 113 לחוק העונשין לא הייתה להביא להחמרה בענישה. קביעת מתחם העונש ההולם קשור לנסיבות ביצוע העבירה כמו גם ובין היתר לגילו של הנאשם. העבירות שביצע הנאשם, גם אם הן חמורות, אזי נסיבות ביצוע העבירה ככל שהן מתייחסות לנאשם אינן ברף חומרה גבוהה שהרי העברין העיקרי הוא הקטין ואילו הנאשם היה מסייע לביצוע העבירה. נראה כי בהביע התובע עמדתו לעונש, לא עמדה לנגד עיניו הוראת סעיף 32 לחוק העונשין הקובע כי עונשו של המסייע הוא מחצית מזה של המבצע העיקרי. ועוד ראוי להפנות תשומת הלב להוראת סעיף 40 יא (1) לחוק העונשין הקובע כי יש להתחשב בגילו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

אשר על כן, אני דוחה עתירת התביעה לעונש מאסר.

באשר לעתירת בא כוח הנאשם להימנע מהרשעה, התלבטתי לא במעט, ואסביר. בחינת העבירות אותן ביצע הנאשם ביחס לדין בעניין אי הרשעת נאשם, מביאה לכלל מסקנה כי לא ראוי להימנע מהרשעת הנאשם הן משום מהות העבירות אותן ביצע כמו גם לנוכח אי הפגיעה הקונקרטית בנאשם. ההתלבטות הינה בשל גילו של הנאשם. בעת ביצוע העבירות היה הנאשם בן 19. על פני הדברים אין גילו רחוק מגילו של הקטין הנדון בבית משפט לנוער. לא הובאו לפני תוצאות ההליכים נגד הקטין בבית משפט לנוער. מכל מקום, לא מצאתי כי קיים בסיס לאי הרשעת הנאשם.

באשר לאמור בתסקיר שירות המבחן. התובע אמר שלא יעלה על הדעת השינוי בגישת והתרשמות שירות המבחן. ביקורת זו אינה במקומה. יש ויש כי יעלה על הדעת ששירות המבחן, בחן בשנית ולעומק עניינו של הנאשם ומצא מקום לבצע שינוי גישה. אלא שראוי להסביר השוני בין שני התסקירים. עיון בתסקיר המשלים מגלה כי לא נמצא הסבר לשינוי זה. העיון בתסקיר מגלה כי הבסיס לשינוי הגישה הוא אך ורק בכך שהנאשם הסכים לבצע של"צ. אלא שעיון בתסקיר הראשון מגלה כי מסקנת קצינת המבחן התבססה על מספר מרכיבים ולא דווקא על הסכמת הנאשם לבצע של"צ. ממכלול הנימוקים לרבות דברי האחרונים באשר להמלצת שירות המבחן, אני מוצא לדחות ההמלצה. יחד עם זאת, כפי שאציין להלן, מצאתי כי המלצת שירות המבחן, הינה בסיס להקלה בדין, ובאופן חריג להימנע מהשתת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

באשר לעונש ההולם. גם אם מתחם העונש ההולם הוא ממאסר בפועל בעבודות שירות, ואני סבור כי על פי עקרונות

קביעת המתחם העונש ההולם במקרה שלפני אין זה כך וכי יכול והמתחם יתחיל ממאסר על תנאי, הרי שבמקרה שלפני, לנוכח היות הנאשם בגיר צעיר חסר הרשעות קודמות, אזי יש לדון בעניינו באופן שונה. אני סבור כי העונש ההולם במקרה זה לנוכח הנסיבות החריגות כפי המפורט לעיל הוא מאסר על תנאי.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה נגד הרכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס חשוד כגנוב.

קנס בסך 500 ש"ח או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.16.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו תשע"ו, 07/12/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

המשך הדיון לגבי הנאשם מס' 1

עו"ד נטור:

היום נודע לי כי הנאשם עצור בתיק אחר בבית משפט שלום באר שבע, שוחחתי עם משפחתו של הנאשם והבנתי כי מעוניינים לבחון אפשרות צירוף. בתיק זה כבר הודה. הוא עצור עד תום ההליכים, נבקש דחיה לצורך גיבוש עמדתנו. וכן יש לו דיון נוסף בשלום רחובות, שמבקשים לבחון אפשרות צירוף.

החלטה

נדחה ליום 18/1/2016 שעה 09:30 להקראה.

הנאשם יובא לדיון על ידי שב"ס.

אם ישוחרר הנאשם מוזהר כי עליו להתייצב למועד הדיון הנדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו תשע"ו, 07/12/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה